

16 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2022
† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΗ' (Δ' ΛΟΥΓΚΑ)

«Τῶν θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ ζ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (787)». Λογγίνου ἔκατον τάρχου τοῦ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ δύο στρατιωτῶν μαρτύρων (ἀ' αἱ.).

΄Ηχος α'. Έωθινὸν ζ'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

΄Ο ιερεύς: Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

΄Ο χορός: Ἄμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ογ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἵματιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὅδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ. Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ο ποιῶν τοὺς Ἅγγελους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀβυσσος ὡς ἵματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Όριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ο ἔξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναργοι εἰς δίψαν αὐτῶν. Επ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερῷων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ο ἔξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἔξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἀς ἐφύτευσας. Εκεῖ στρουθία

έννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἥγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας. Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὔρυχωρος· ἔκει ἔρπετά, ὃν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἄνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἡτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, φαλὼ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Οἱ ἥλιοις ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (*ἐκ γ'*). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

*Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.*

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἴστωμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ', καὶ Ἀγατολικὸν α', καὶ τῶν Πατέρων στ'.

Ἅχος Λαός

Kυριε ε κε κραξα α προ ο ος σε ε ^πει
 σα κου σο ο ον μου ^πει σα α κου ου σο ον
 μου ου Κυ ν ρι ι ι ε ^πει Κυ ρι ε ε κε
 κρα αξα προ ος σε ε ^πει σα κου σο ο ον μου ου
 ου ^προ σχες τη φω νη η η η τη η ης δε η η
 σε ω ω ω ως μου ^πεν τω κε κρα γε ναι με προ ος
 σε ε ε ε ε ^πει σα κου σο ον μου Κυ ν ν ν
 ρι ι ι ι ε ^π

Kα τεν θυν θη η η τω η προ ο ο σε εν χη
 η η μου ^πως θυ μι α α μα α α ε νω ω πι
 ο ο ο ον σου ^πε παρσις τω ων χει ει ρω ων μου θυ
 σι α ε σπε ρι ι νη η ^πει σα κου σου μου Κυ ν
 ν ν ρι ι ι ι ε ^π

Στιχολογία ύπὸ Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ ν

ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημουν ¶
M η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη
 ρι ας Δ Ω του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α
 μαρ τι ι αις ¶
S υν αν θρω ποιεις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι
 αν Σ και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ
 των ¶
P αι δευ σει με δι ι καιος εν ε λε ει και ε λεγ
 ξει με ε ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω
 την κε φα λην μου ¶
O τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις εν δο
 κι αις αν των Δ κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας
 οι κρι ται αυτων ¶
A κου σο νται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν
 θη σαν Δ Ω ω σει πα χοσγης ερ ρα γη ε πι της γης ¶
 δι ε σκορ πι σθητα ο στα αν των πα ρατον A α δην ¶

Ο τι προς σε Κυ ν ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

μοι μου ^Δ_δ ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χην μου ^π_ρ

Φ ^ρ ν λαξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν

το μοι ^Δ_δ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν ^π_ρ

Π ε σουν ται εν α μφι βλη στρω αν των οι α μαρτω

λοι ^Ω_ρ κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω ^π_ρ

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου

προ Κυ ν ρι ον ε δε η θην ^π_ρ

Ε κ χε ω ε νω πι ον αν του την δε η σιν μου

την θλι ψιν μου ε νω πι ον αν του απαγγε λω ^π_ρ

Ε ν τω εκ λει ει πειν εξ ε μου το πνευ μαμου ^π_ρ

και συ εγνως τας τρι βους μου ^π_ρ

Ε ν ο δω τα αν τη η ε πο ρεν ο μην ^Δ_δ ε κρυ

ψανπα γι δαμοι ¶

K α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον Δ και ουκ η ην ο ε πι γι νωσικωνμε ¶

A πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν

ο εκ ζη τω ωντηνψυ χην μου ¶

E κε ε κραξα προς σε Κυ ρι ε ει πα Δ συ ει

η ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζω ωντων ¶

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει νω

θην σφο δρα ¶

P υ σαιμε εκ των κα τα δι ω κον των με Δ ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ε ¶

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὁκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου ¶ του ε ξο μο

λο χ γη σασθαι τω ο νο μα τι ι ι ι σου ¶

T ^{Πα} ας ε σπε ρι νας η μωων ε ε εν χας ¶ προ σδε

ξαι A γι ι ε Κυ ν ν ρι ι ι ι ε ¶ και πα ρα

σχουη μι ιν α φε ε σιν α^ο α μαρ τι ι ι ων ο τι
 μο ο νος ει ο δει ξας εν κο σμω την α να α
 α α στα α α α σιν ^π
 Πα

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι
 ε ως ου αν τα πο

δωω ω ως μοι ^π

K Πα —
 ν κλω σα τε λα α οι Σι ι ων ^π και πε ρι λα

βε τε ε ε ε α α α αυ την ^π και δο τε δο ξαν εν

αυ τη τω α να σταν ^{τι} ι εκ νε ε ε κρων ^ο ο τι αυ

τος ε στι ι ι ιν ο ο Θε ο ο ος η η η μω αν ^Δ
 Πα

ο λυ τρω σα με ε νο ος η η μα ας ^η εκ των α

νο μι ω ω ων η η η η μων ^π

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκένραξά σοι, Κύριε· Κύριε
 Πα ^π Χ ^χ ει σα

κουσον της φω νη η η ης μουν ^π

Δ Πα —
 εν τε λα οι ν μνη σω ω μεν και προ σκυ νη σω

μεν χρι ι στον ^π δο ξα ζον τες αυ του την εκ νε κρων

A να α α α στα α α α σιν ^π ο τι αν τος ε

στι ι ι ιν ο ο Θε ο ο ος η η η μων Δι Πα Φ
 ο εκ
 της πλα νή ης του ε ε εχ θρον σ τον κο ο ο σμον Δι
 λυ τρω σα α α α με ε ε ε νος Π
 "Ετερα Στιχηρά, Ανατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ώτά σου προσέχοντα Π εις την φω Χ
 νην τηςδε η σε ω ω ω ως μουν Π
E Πα ν φραν θη τε ου ρα α νοι Δι σαλ πι σα τε τα θε Μ
 με λι α τη ης γης Π βο η η η σαα τε τα α
 ο ο ο ρη ε ευ φρο συ ν ν νην Π ι δου γαρ Μ
 ο Ε εμ μα νου ου ηλ τας α μαρ τι ας η μων τω Σταυ Πα
 ρω ω προ ο ση η η λωω ω ω σε Π και ζω η
 η ην ο δι ι δου ους θα να τον ε νε κρωω σε Ζω ε Ζ
 τον Α δαμ α να στη σας ως φι λα α α αν θρωω ω
 ω πος Π

Τῶν Πατέρων, Στιχηρὰ Προσόμοια ζ'.

Η ἀπεγνωσμένη. Ἡχος Π Δι - θ

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε Κύριε, τίς
 ὑποστήσεται; Δι ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε στιν Δι

TNη ας ε πτα συ νο δχς τας των Πα τε ρων ^v κα τα
 δι α φο ρχς και ρχς συ στα σας ^v εις ε να συν η θροι
 σεν ε νι Κα νο νι τω δε ^v μα λα κα λως ο Πα τρι
 αρ χης ο Γερ μα νο ος ο νε ος ^v γραφων ο μ8 τε και
 κρα τυ νων τα δογ μα τα α τα τ8 των ^v ος και πρε σβε ας
 αν τ8ς α γρυ πν8ς ^v της σω τη ρι ας τω Κυ ρι ω ω προ
 βαλ λε ται ^v και τ8 ποι μνι i 8 συμ ποι οι με ε
 να ας ^v

Στίχ. **Γ'.** Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
 ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου,
 ηλ πι σεν η ψυ

χη μου ε πι τον Κυ ρι ov
TNη ο τ8 No μ8 γραμμα παι σιν Ε βραι ων ^v ε θε το
 τι μι αν την ε βδο μα δα ^v σκι α προ σα νε χ8 σι
 και λα τρευ 8 σι ταυ τη ^v ην περ Πα τε ρες συν δραμον
 τες εν ε πτα δι i Συ νο δων ^v νευ σει Θε 8 τ8 εν ε
 ξα δι η με ρων συ υμ παν το δε ^v α παρ τι σαν τος και

την ε βδο μην Δ εν λο γη σαν τος σε μνο τε ρα αν ειρ
 γα σα σθε Ε ο ρον εκ θε ε με νοι Πι ι στε ε

 ω ως Ε

Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωῖας μέχρι νυκτός, Δ ἀπὸ φυλακῆς

πρωῖας Δ ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον Δ

Tην Τρι α δα πα σιν εκ των πραγμα των της κο

σμο γο νει ας 8 σαν αι τι αν Δ τρα νως πα ρε δω κα

τε τρι σολ βι οι Πα τε ρες Δ τρεις γαρ και τεσ σα ρας Συ

νο δγει μν στι κο τα α τω λο γω Δ θεν τες και εκ δι κοι

φα νεν τες τε ορ θο δο ο γε λο γε Δ τα στοι χει α τα

τεσ σα ρα ον τα Δ και την Τρι α δα ε νε φη να α τε

κτι σα σαν Δ ταν τα και κο ο σμον ποι η η σα α

σα αν Ε

Στίχ. η' Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ

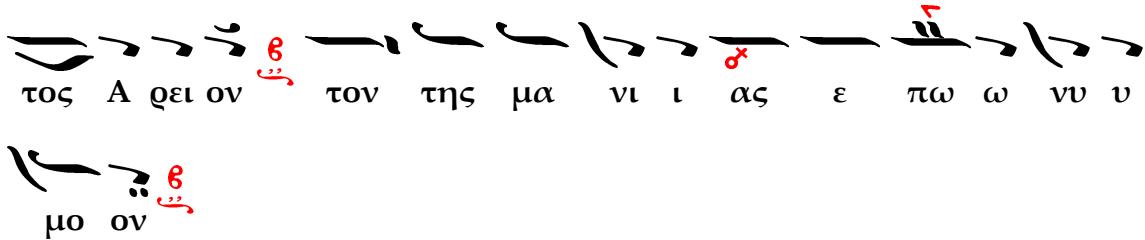
λύτρωσις, Δ καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ Δ εκ πα σων

των α νο μι ων αν τε Δ

H^{Nη} ο κε σε και μι α ζω ην εμ πνευ σαι **v** τω κει με
 νω γο νω της υ πλο γε σης **Δι** Προ φη τα α να καμψις
 Ε λισ σαι ε τα πα νυ **θ** ο μως α νε καμ ψεν ε
 πτα κις και συν ε κυ υ ψε τα τω **θ** οι α προ ο πτης προ
 αγ γελ λων τας υ μων συ υν ε λευ σεις **θ** αις την νε κρωσιν
 τα Θε ρ Λο ο γε **Δι** ε ψυ χω σα τε θα να τω
 σα αν τες Α ρει ον **θ** και τας ε κει ει νω συγ κα α
 μνοον τα ας **θ**

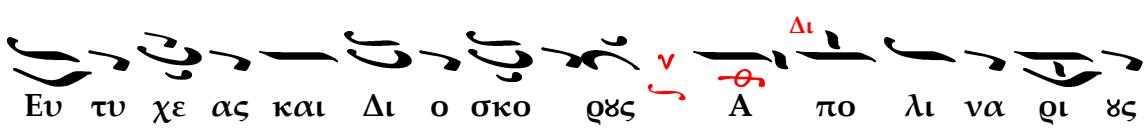
Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, **Δι** ε παι νε σα

τε αν τον παν τες οι λα οι **Δι**
T^{Nη} ον δι η ρη με νον χρι στα χι τω να **v** και δι
 ερ ρη γ με νον κυ σιν υ λα κταις **Δι** σο φως συν ερ ρα ψα
 τε σε βα σμι οι Πα τε ρες **θ** βλεπειν την γυ μνω σιν την
 τα τα μη δα μως ε ε νε γκον τες **θ** ως περ ο Σημ τε και
 I α φεθ την πα τρω α αν το πα λαι **θ** κα ται σχυ ναν τες
 τον πα τρω λοι αν **Δι** και τας ε κει νω συμ φρο νη σα αν

 τος Α ρει ον ε τον της μα νι ι ας ε πω ω νυ ν
 μο ον ε

Στίχ. Ι. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ
 ἀλήθεια τοῦ Κυρίου με νει εις τον αι ω ω να

T^{Νη} με νει εις τον αι ω ω να
 8ς Ma κε δο νι 8ς και Ne στο ρι 8ς και τ8ς

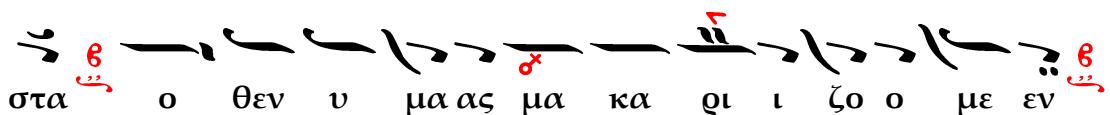

 Ev tu χε ας και Δι ο σκο ρ8ς A πο λι να ρι 8ς

 τε Σα βελ λι ο σε βη ρ8ς λυ κ8ς βα ρεις α πο δει

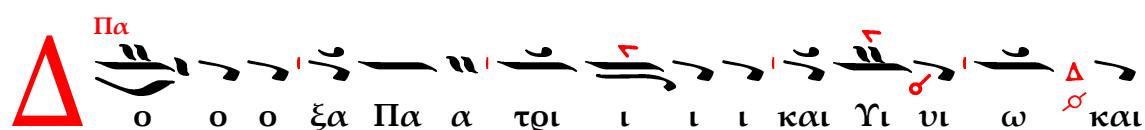

 χθεντας εν δερ μα σι ι προ βα των πορρω της ποι μνης τ8

 Σω τη ροσως α λη θειεις ποι με νες α πη λα σα τε γν

 μν8ς κω δι ων τ8ς τρι σα θλι 8ς κα τα στη σα αν τες α ρι

 στα ε θεν ν μα ας μα κα ρι ι ζο ο με εν ε

ΤΗΧΟΣ ΠΑΦ

Πα

 o o o ξα Πα α τρι i i i και γι νι ω και

 A γι ω Πνευ μα α α τι

Πα
T^{Πα}

 α α ας μν στι ι κας ση με ρον του
 Πνε εν μα α α τος σα αλ πι ι ιγ γας τους θε ο

φορους Πα α τε ρας α α νευ φη η μη η σω ω
 ω ω μεν ^{Δι}τους με λω δη σα αντας εν με ε ε ε σω ω
 της Ε εκ κλη σι ι ι ι ας ^{Πα} με ε ε ε ε ε
 λο ος ^υ ε ναρ μο ο νι ι ο ον θε ο ο λο γι ι ι
 ι ας ^{Κε} Τρι α α δα α μι α α αν α πα α ρα
 αλ λα α α κτον ^{Πα} ου σι αν τε ε και αι αι Θε ο ο
 τη η η τα ^π τους κα θαι ρε ε τα α ας τη ης πλα
 α α νης ^{Κε} και Ορ θο ο δο ξων προ ο ο μα α α
 χου ουστους πρε σβεν ο ο ον τας παν το τε ε ε Κυ υ
 ρι ι ι ω ^{Δι} ε λε η θη η ναι τα ας ψυ χα α
 ας η η η η μων ^π
 Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ὕχος ^π Πα φ

K αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω
 νων α α α μην ^π
T ^{Πα} ην παγ κοσ μι ον δο ο ο ξαν την εξ αν θρω ω πων

Nη Πα
 σπα α ρει ει ει σαν **¶** και τον Δε σπο τη ην τε ε
 κου ου σαν **॥** την ε που ρα α α νι ι ι ον
 πυ ν ν λην **¶** ν μνη σω ω μεν Μα ρι ι αν τη ην
Παρ θε ε ε ε νον **¶** των Α σω μα τω
 ων το ο α α σμα και των πι στων το εγ καλ λω ω
 ω ω πι ι ι ι σμα **¶** αυ τη γαρ α νε δει ει ει χθη
 ου ρα α νος **Δ** και να ο οσ της θε ε ο ο ο
 τη η η η τος **¶** αυ τη το με σο τει χον της εχ θρας
 κα θε ε λον ου σα **॥** ει ρη νηναν τει ση η ξε ε
 και το βα σι λει ο ον η νε ε ε ε ω ω ω ω ξε
M Πα
 ταυ την ουν κα τε χο ον τες της πι στε ως την αγ κυ ν
 ραν **॥** ν περ μα χον ε χο ο με εν **॥** τον εξ α αν
 της τε χθε ε εν τα Κυ ν ρι ι ι ον **¶** θαρ
 σει ει ει τω τοι οι οι νυν **¶** θαρ σει τω λα ο ο οσ του
Γα
 Θε ε ου **¶** και γαρ αν τος πο λε μη σει τους ε εχ θρα
Πα
 8ς **॥** ως παν το δυ ν ν ν να α α α μο ο ο

π
ος

* * *

Εἴσοδος. Ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἵλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Γίόν, * καὶ ἄγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Γίε Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἵλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ὕχος Δι-θ-

Φως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τα
 8 8 Πα α α τρος ον ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σ8 8 8 Χρι ι
 στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ι ι ου δν υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 ν ν μν8 8 με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα γι νι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε εν μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι

και αι δοι οι οις ν ν μνει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι αις γι νι ε ε Θε ε γ
 8 8 ζω ω η ηην ο ο δι δ8ς δι ι ο ο ο
 ο ο κο οοσμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
 Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας.
 Ἡχος Δι Θ

Ο Κυ ν οι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δν ν σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο Δ

Ο Κυ ν οι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δν ν σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. Δ

Ο Κυ οι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει
 αν ε νε δν ν σα το ο ο

***

Καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα (ιδ' 14-20).

Ἄκούσας ἸΑβραμ, ὅτι ἡχμαλώτευται Λὼτ ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ, ἥριθμησε τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὅκτω, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἔως Δάν. Καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα, αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐπάταξεν αὐτούς, καὶ ἐδίωξεν αὐτοὺς ἔως Χοβάλ, ἣ ἐστιν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ. Καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων· καὶ Λὼτ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸν λαόν. Ἐξῆλθε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτῷ, μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χολοδογόμορος καὶ τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβῆ· (τοῦτο ἦν πεδίον Βασιλέων)· καὶ Μελχισεδὲκ βασιλεὺς Σαλήμ, ἐξήνεγκεν ἄρτον καὶ οἶνον· ἦν δὲ Ιερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ Υψίστου. Καὶ εὐλόγησε τὸν ἸΑβραμ, καὶ εἶπεν· Εύλογημένος ἸΑβραμ τῷ Θεῷ τῷ Υψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ Υψίστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἔχθρούς σου ὑποχειρίους σοι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα (α' 8-17).

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· Ἰδετε, παρέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν· εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὅμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ἡμῶν, τῷ ἸΑβραάμ, καὶ τῷ Ἰσαάκ, καὶ τῷ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς. Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς· καὶ ἴδοὺ ἐστὲ σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν προσθείη ὑμῖν, ὡς ἐστὲ χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογήσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ ἔλαβον ἔξ ὑμῶν ἄνδρας σοφούς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετούς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν χιλιάρχους, καὶ ἐκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Διακούετε ἀνὰ μέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνετε δικαίως ἀνὰ μέσον ἀνδρός, καὶ ἀνὰ μέσον ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώσῃ πρόσωπον ἐν κρίσει· κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς. Οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου· ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστιν.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα (ι' 14-21).

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· Ἰδοὺ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου δὲ οὐρανός, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ. Πλὴν τοὺς Πατέρας ὑμῶν προείλετο Κύριος

ἀγαπᾶν αὐτούς· καὶ ἔξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτούς, ὑμᾶς, παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν θεῶν, καὶ Κύριος τῶν κυρίων· ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ἴσχυρὸς καὶ φιβερός, ὃς τις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδὲ οὐ μὴ λάβῃ δῶρον· ποιῶν κρίσιν προσηλύτω καὶ ὀρφανῷ καὶ χήρᾳ· καὶ ἀγαπᾶ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φιβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὅμη. Αὕτὸς καύχημά σου, καὶ οὗτος Θεός σου, ὃς τις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα, ἢ εἴδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ Ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Εἴπωμεν πάντες ἔξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἔξ ὅλης τῆς διανοίας ὑμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν διούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (**τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης**) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ

καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ο ιερεύς: Ὅτι ἔλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῇ καὶ τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ἀναγνώστης: Ἄμήν.

Ο προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Ἀγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἴνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἔλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἔξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἔλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ὁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον

παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὀδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἔκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Οἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῇ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱορός· Ἄμήν.

Οἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Οἱορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Οἱ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Οἱορός· Σοί, Κύριε.

Οἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γεννητοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱορός· Ἄμήν.

* * *

Εἰς τὴν Λιτήν, τὰ συνήθη.

Ὕχος Γα φ

Δ Νη Γα Πα ο ξα α πα τρι ι ι ι και γι νι ω και
 αι A γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α τι ι π
 Α M Νη Γα πο στο λι κω ω ων πα ρα δο ο ο σε
 αυ u α κρι βεις φυ λα κες γε γο να α τε ε ε α
 α γι οι Πα τε ε ε ε ρε ες π της γαρ α γι
 ας Τρι α α δος το ο μο ου ου σι ον u ορ θο
 Πα δο ο ξως δο γμα α τι ι ι σα α α αν τε ες A α
 οει ου το βλα σφη η μον Δ συ νο δι κω ω ω ως κα α
 τε ε βα λε τε ε μεθ ο ον και αι Μα κε δο ο ο
 νι ον u πνευ μα το μα α χον α πε ε λε ε εγ ξα α
 α αν τε ες π Κα τε κρι να α τε Νε στο ο ο
 οι ον u Εν τυ χε α και Δι ο σκοο ρον u Σα βε ε
 ε ελ λι ι ο ο ον τε u και Σε βη η ρον τον A α
 κε ε ε φα α α α λο ον π Πα α α νης αι

τη η η σα σθε ρυ ν σθε εν τας η η
 μας **υ** α κη λι δω τον η μων τον βι ι ι ον ε
 εν τη η πι ι ι στει **υ** φυ λατ τε σθαι δε ο ο
 ο ο ο με ε θα **η**
 Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

χ **κ**αι νυν και α ει **υ** και εις τας αι **χ** ω νας των αι
ω νων α μην **η**
Η ε ο το κε η προ στα σι α παν των των δε ο
 με νων εις σε θαρ ρη μεν **υ** εις σε καυ χω με ε θα **η** εν σοι
 πασα η ελ πις η μων ε στι **υ** πρεσβευ ε τω εκ σφ
 τεχ θεν τι **η** ν περ α χρει ων δη λων σφ φ φ **η**

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἔχος **η** Πα φ

Τ **πα** ω πα θει σου χρι στε παθων η λεν θε ρω θη μεν **δη**
 και τη α να στα σει σου εκ φθο ρας ε λυ τρω θη μεν Κυ
 ρι ε δο ο ξα α σοι **η**

Ἐτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,
 ὃν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,
 ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Ἰωάννου Ἀμήν,
 τὸ δὲ Ἀμήν ἔστι μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,

ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν **Δχ** καὶ περιεζωσατο **Δ**

A **Πα**
 γαλ λι α σθωη κτι σις ου ρα νοι οι εν φραι
 νε σθωσαν **π** χει ρας κρο τει τω τα ε θνη με τεν φρο συ
 νης **Δ** χρι στος γαρ ο Σω τηρ η μων τω σταν ρω προ ση λω σε
Μ **π** **Zω**
 τας α μαρ τι ι ας η μων **π** και τον θα να τον νε κρω
 ω ω σας **Ζ** **Πα** **π** **π** και τον θα να τον νε κρω
 κο τα τον **Α** δαμ **π** παγ γε νη α να στη σας ως φι
 λα ανθρωπος **π**

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην **Δχ** η τις ου σα

λευ θη σε ται **Δ**
B **Πα**
 α σι λευς υ παρ χων ου ρα νου και γη ης α κα τα
 λη πτε ε κων ε σταυρω σαι δι α φι λανθρω πι ι αν **π**
 ον ο **Α** δης συ ναν τη σας κα τω θε νε πι κρανθη
 και δι και ων ψυ χαι δε ξα με ναι η γαλ λι α

σαν το [¶] Α δαμ δε ι δων σε τον κτι στην ^Δ_δ εν τοις κα
 τα χθο νι οις α νε στη [¶] ω του θαν μα τος πως θα
 να α του ε γεν σα το η των α πα αν των ζω η ^Δ_δ
 αλλ η ως η βου λη η θη κο σμον φω τι ι σαι κραυ γα
 ζον τα και λε γον τα [¶] ο α να στας εκ των νε κραν Κυ
 ρι ε δο ο ξα α σοι [¶]

Στίχ. γ. Τῷ οἶκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε ^Δ_δ εις μα κρο τη

τα η με ρων ^Δ_δ
Γ^{Πα} ν ναι αι κες μν ρο φο ροι μν ρα φε ρου σαι με
 τα σπου δης και ο δυρ μου τον τα φον σου κα τε
 λα βον και μη εν ρου σαι το α α χραν τον σω μα
 σου ^Δ_δ πα ρα δε τον αγ γε λου μα θου σαι το και νο ον
 και πα ρα δο ξον θαν αν μα ^Δ_δ τοις Α πο στο λοις ε
 λε γον [¶] α νε ε στη ο Κυ ρι ος πα ρε χωντω κο σμω
 το με γα ε ε λε ε ος [¶]

Ἅχος η Πα φ

Δ Μ Πα ο ξα α Πα τοι ι ι ι και αι γι νι νι ω
 και α γι ω ω Πνε εν μα α α τι
 Τ Β8 ην ε τη σι ον μνη η μη ην ση με ε ρον
 των θε ο ο ο φο ο ο ρω ων Πα α α τε
 ε ε ε ε ρων των εκ πα σης της οι κου με νης συ να
 θροι οι σθε ε ε εν των εν τη λαμπρα α α πο ο λει
 Νι κα ε ε ε ε ων των Ορ θο δο ξωντα συ στη
 μα α τα εν σε β8ν τες πι στως ε ορ τα α α
 σωω ω ω μεν ον τοι γαρ τον δει νου Α α ρει ει ου
 Δι το ο α θε ον δο ο ογ μα α α εν σε βο ο ο
 φρο ο ο νωως κα α α θει ει ει ει λον και
 της Κα θο λι κης Εκκλη η σι ι ας συ νο δι ι κως
 του ου τον ε ξω στρα α κι ι ι ι ι σαν και
 τρα νωως τον γι ον τον Θε ε ου ο μο ου σι ον
 και συ να ι δι ον προ των αι ω νωων ο ον τα

τοις πα σιν ε δι δα ξα αν ο μο λο ο γειν Δ εν
 τω τη η ης πι ι στε ως Συμ βο ο ο λω Π α
 κρι βως και εν σε βως του ου το ο εκ θε ε ε ε
 με ε ε ε νοι Β ρ ο θεν και η μεις τοις θει οις αν των
 δο γμα σιν ε πο με ε νοι Β ε βαι ως πι στεν ον τες
 Π α λα τρε ε εν ο ο ο ο μεν Συν Π α τρι τον γι ο
 ον και το Πνε εν μα το ο πα να α α α γι ι ι
 ι ον Β ρ εν μι α α Θε ε ο τη τι ι Τρι α α
 δα ο μο ο ον σι ο ον Β ε

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὄμόγχον.

Ἄχος Π α ρ

K^{Β ρ} αι νν ν ν νν και α α ει Δ και εις τ⁸ 8 8ς
 αι ω ω ω νας Δ των αι ω ω νων α α α
 μην Π

N^{Β ρ} εν σον πα ρα κλη σε ε σι σων οι κε τω ω αν
 Π α α α να α μω ω ω με Π αν ου σα δει νων

η η μων ε πα να α στα α α α α σεις πα σης
 θλι ψεως η μας α πα αλ λα α ατ τ8 8 8 8 σα
 σε γαρ μο νη ην α α σφα α λη και βε βαι αν αγ
 κυ ν ν ραν ε ε ε ε χο ο ο ο μεν και την
 σην προστα σι ι ι ι α αν κε κτη η η με ε ε ε
 θα μη αι σχυν θω με ε εν Δε σποι οι να α σε προ
 σκα α λον ου ου με ε ε ε νοι σπεν σο νεις ι κε ε
 σι ι ι αν των σοι οι πιστως βο ω ω ω αν των
 χαι ρε Δεσ ποι οι να η πα α α αν τω αν βο η η η
 θει ει ει ει α ρα και αι σκε ε ε πη και σω τη
 ρι ι α των ψυ χω αν η η η μωω ω αν
 Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἵερέως ἢ

΄Ωδὴ Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ὅρμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

΄Ο ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

**΄Αγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρίς)**

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔνεκεν τοῦ δόνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ο ιερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γενοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Τίχος Λ Πα φ

Tοῦ λι θού σφρα γι σθεν τος υ πο των Ι ου δαι ων
και στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω
μα ^Δ _Θ α νε ε στης τρι η με ρος Σω τηρ δω ρου με
νος τω κο σμω την ζω ην δι α του το αι δυ να α
μεις των ου ρα νων ε βο ων σοι Ζω ο δο ο τα ^π_ρ
δο ο ξα τη α να στα σει σου Χρι στε δο ο ξα τη
βα σι λει α σου ^Δ δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε

φι λα αν θρωω πε ¶

Δόξα. Τῶν πατέρων.

Ἄγχος ¶ Γα ρ

Γ περ δε δο ξα σμε νος ει Χρι στε ο ο Θε ε
 ος η η μων δλ ο φω στη ρας ε πι γης τας πα
 τε ρας η μων θε με λι ι ω ω σας δλ και δι αυ των
 προς την α λη θι νην πι στιν παν τας η μας ο δη
 γη σας ¶ πο λυ ευσπλαγ χνε ε δο ξα α σοι δλ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Ο δι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυρω
 σιν υ πο μει να ας α γα α θε δλ ο θα να τω τον θα
 να τον σκυ λε ευσας και ε γερ σιν δει ξας ως Θε ος μη πα
 ρι δησους ε πλασας τη χει ει ρι σου δλ δει ξον την φι
 λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν
 σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων και
 σω ω σον Σω τηρ η μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ον δλ

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

‘Ο διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο ἰερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο χορός· Ἄμήν.

‘Ο προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

‘Ο χορός· Ἄμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

‘Ο διάκονος· Σοφία.

‘Ο ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

‘Ο ἰερεύς·

‘Ο ὃν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο χορός· Ἄμήν.

‘Ο προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

‘Ο ἰερεύς· Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

‘Ο ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

‘Ο ἰερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

‘Ο ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἰερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπιουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προοδόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν δούλων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἀγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, τοῦ ἀγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν

ἀγίων ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.
Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς.
Ο λαός: Ἄμην.

* * * * *